

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Варна, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иваничка Д. Славкова

Членове: Жулиета Г. Шопова
Светлозар Г. Г.

при участието на секретаря Дебора Н. Иванова
в присъствието на прокурора М. В. Ст.
като разгледа докладваното от Жулиета Г. Шопова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223100600493 по описа за 2022 година

Производството е по Глава двадесет и първа от НПК.

С присъда № 87/18.04.2022г., постановена по НОХД № 20223110200873/2022 год., Районен съд – Варна-28 състав е признал подсъдимия Р. Г. Г., ЕГН:*****, за ВИНОВЕН в това, че на 16.02.2021 г. в гр. Варна, без надлежно разрешително е държал високорисково наркотично вещество - метамфетамин, с нетно тегло 0,05 грама и съдържание на активно действащ наркотичен компонент метамфетамин 56,07% на стойност 1,25 лв., като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5, във вр. с ал.3, т.1 пр.1, във вр. с чл.54 от НК, му е наложил наказание ГЛОБА в размер на 300/триста/ лева.

Освен това в присъдата си съдът постановил отнемане в полза на държавата предметът на престъплението - представляваща опаковките от наркотичните вещества, изразходвани при анализите.

С оглед осъдителната присъда, първоинстанционният съд осъдил подс. Р.Г. да заплати на основание чл.189 ал.3 от НПК направените по делото разноси в размер на 188 лв. лв. по сметка на държавния бюджет.

Недоволен подсъдимият Р.Г.,чрез своя служебен защитник-адв. Д.Д.-ВАК, обжалва присъдата, като неправилна, тъй като счита, че определеното му наказание е явно несправедливо-не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите отговорността обстоятелства и на целите по чл.36 от НК. Счита, че първоинстанционният съд е допуснал нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила. Сочат се доводи, че щом производството е проведено по реда на Глава двадесет и седма от НПК - "Съкратено съдебно следствие", следвало е съдът да определи деянието като съответстващо на признаците на чл.9,ал.2 от НК и имайки предвид стойността на държаното наркотично вещество-1,25 лв., да прекрати наказателното производство на основание чл.250,ал.1,т.2 от НПК. В съдебно заседание се сочат възражения на защитника адв.Д.,че подс.Г. е съдействал на органите,предал е доброволно наркотичното вещество и е изказал съжаление за извършеното. Предвид горното и се иска да се отмени присъдата на първоинстанционния съд и същият да бъде оправдан на основание чл.344,вр.чл.9,ал.2 от НК.Предявява се искане постановената от РС -Варна присъда, да бъде отменена.

В съдебно заседание, проведено на 14.07.2022 г., при редовност на призоваването, жалбоподателят Р.Г. се явява лично и с адвокат Д.Д. - служебен защитник-ВАК, назначен на досъдебното производство, като и двамата вземат становище, че поддържат предявената жалба. Поддържат изложените в жалбата доводи, молят настоящата въззивна инстанция да вземе предвид и факта, че е следвало да се приложи разпоредбата на чл.9,ал.2 от НК с оглед конкретната фактическа обстановка и най-вече ниската степен на опасност, а що се отнася до съдебното минало на дееца,то не следва да се взема предвид и да се отразява по никакъв начин на спецификата на осъщественото деяние. В същото съдебно заседание представителят на ОП - Варна - участващият по делото прокурор, заявява, че жалбата е процесуално допустима, но по същество се явява неоснователна. Счита, че решението на първоинстанционния съд е мотивирано и моли въззивният съд да остави в сила същото,тъй като чл.9,ал.2 от НК е неприложим,предвид предходната съдимост на дееца и най-вече като се вземе предвид за какви престъпления.

В последната си дума подсъдимият заявява, че няма какво да добави и моли настоящата въззивна инстанция да прецени.

Съдът прецени доказателствата по делото и становищата на страните на основание чл.313 от НПК и след цялостна служебна проверка, на

основание чл.314 от НПК, намира следното от фактическа страна:

Производството пред първата съдебна инстанция, по искане на подсъдимия, било проведено по реда на Глава двадесет и седма от НПК - "Съкратено съдебно следствие", в което същият, на основание разпоредбата на чл.371,т.2 от НПК, признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, и изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

На 16.02.2021 г. около 11,35 часа подс. С. и Г. на излизане от магазин в гр.Варна, ул.“Б.Илиев“№9а били спрени за проверка от полицейските служители свид.И.А. и М.Ч.Попитали двамата дали съхраняват наркотични вещества,като С. и Г. потвърдили че държат наркотично вещество и изявили желание да го предадат доброволно. П.С. предал 2 бр. пликчета с бяло кристално вещество в тях ,представляващо 0,10 гр. метамфетамин с активен наркотичен компонент метамфетамин 56,04% на стойност 2,50 лв.,за което му бил съставен протокол.

Р.Г. предал доброволно 1 бр. плик с бяло кристално вещество в него,последното представляващо 0,05 гр. метамфетамин с активен компонент метамфетамин 56,07 % на стойност 1,25 лв.,за което бил съставен протокол.Видно от свидетелството за съдимост на Р.Г.,било видно,че същият е осъждан,като настоящото деяние било извършено в изпитателния срок на осъждане по НОХД № 2719/20 г. по описа на ВРС.Малкото количество наркотично вещество,изключително ниската му стойност,както и чистото съдебно минало на подс.П.С. обосновават изцяло акта на първоинстанционния съд.По тези си съображения първоинстанционния съд признал подс.С. за невинен и го оправдал по предявеното му обвинение по чл.354а,ал.5,вр.ал.3,пр.2,т.1,пр.1 от НК. Независимо от твърде ниската стойност на държаното от подс.Р.Г. наркотично вещество първоинстанционния съд го признал за виновен по възведеното му обвинение за извършено престъпление по чл.354а,ал.5,вр.ал.3,пр.2,т.1,пр.1 от НК.Първоинстанционния съд, обосновано и законосъобразно при определяне на своя акт взел предвид данните за личността на подс.Г..Като най-вече взел предвид присъдата по НОХД № 2719/20 год.,влязла в законна сила на 10.08.20 год.,с която му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 8/осем/месеца,изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години. Следва да се вземе предвид,че това наказание е наложено на подс.Г.,за това,че на 24.11.2019 год. в гр.Варна,управлявал МПС след употреба на наркотични вещества-

канабис, амфетамин и метамфетамин. Именно това е дало основание на предходния съд и настоящата инстанция да приемат, че случаят не е малозначителен по смисъла на чл.9, ал.2 от НК. Описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд изградил след обстоен и пълен анализ на всички доказателства по делото и изцяло се споделя от настоящата въззивна инстанция. Пред същата се представят нови доказателства-медицински документи относно здравословното състояние на жалбоподателя, които обаче не внасят промени във вече описаната по-горе фактическа обстановка. В тази връзка, първоинстанционният съд правилно е приел, че очертаната фактическа обстановка е установена въз основа на всички събрани в хода на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства, прочетени и приобщени по реда на НПК в хода на съдебното следствие, като обсъдени поотделно, и в съвкупност с направеното от подсъдимия, на основание разпоредбата на чл.371, т.2 от НПК, самопризнание в хода на съкратеното съдебно следствие. Подсъдимият е многократно осъждан, поради което и не са налице предпоставки за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на осн.чл.78а, ал.1 от НК. В тази връзка, първоинстанционният съд е установил правилно и законосъобразно фактическата обстановка по делото, като в тази насока е изложил подробни и обосновани мотиви, в които е дал категоричен отговор на всички спорни въпроси по делото, и което се споделя напълно от настоящия въззивен съд. При тези фактически констатации, първоинстанционният съд е установил правилно и законосъобразно и правната квалификация по делото, което се споделя и от настоящата съдебна инстанция. Освен от обективна страна, престъплението се явява съставомерно и от субективна страна. Несъмнено е, че деянието е осъществено при наличието на пряк умисъл, като обвиняемият е съзнавал че държи наркотично вещество без надлежно разрешително, съзнавал е общественотоопасният характер на запретеното от закона свое поведение, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване. Същевременно, престъплението съобразно конкретните обстоятелства, отнасящи се до начина на извършването, вида и стойността на предмета му и на вредните му последици, случаят не се явява маловажен по смисъла на чл.93, т.9 от НК. Поради това и предвид факта, че същевременно за престъпленията по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, в специалната част на наказателния закон законодателят е предвидил наказание "Глоба" до 1 000 лв. и при липсата на специален минимум на това наказание, правилно първоинстанционният съд е индивидуализирал неговия размер в

границите от предвидения в общата част минимум от 100 лв. до посочения максимум. Последното прави неприложимо определяне на наказанието по реда на чл.55 от НК, тъй като не е налице нито една от хипотезите изброени там. Поради това, правилно РС - Варна, като е преценил изключително лошите характеристични данни на подсъдимия, обстоятелството, че той е многократно осъждан, като при това са му налагани и наказания "лишаване от свобода", е намерил, че наказание "глоба" определено в минималния предвиден от закона размер не би могло да реализира целите на чл.36 от НК. Липсват каквито и да е смекчаващи вината обстоятелства извън тези определящи деянието като маловажен случай по смисъла на наказателния закон, поради което, правилно съдът е счел за съответен на осъществено деяние наказание определено между минимума и средния размер предвиден в закона, а именно – „Глоба“ в размер на 300/триста/ лв., който извод се споделя и от настоящия въззивен съд. Настоящата въззивна инстанция не възприема изложеното във въззивната жалба оплакване относно явната несправедливост на наложеното наказание, тъй като същото не съответствало на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите отговорността обстоятелства и на целите по чл.36 от НК, както и оплакването, че първоинстанционният съд е допуснал нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила, които се изразявали според жалбоподателя, че щом производството е проведено по реда на Глава двадесет и седма от НПК - "Съкратено съдебно следствие", следвало е съдът да определи наказание "глоба" към минималния размер, предвиден общ такъв - 100 лв., а не както е определил към средния размер - 300 лв. "глоба", като РС -Варна, според жалбоподателя, е следвало да вземе предвид освен самопризнанията му и ниската стойност на предаденото от него наркотично вещество, поради което счита същото за неоснователно.

Първоинстанционният съд е счел за съответен на осъществено деяние наказание определено между минимума и средния размер предвиден в закона, а именно - глоба в размер на 300 лв., който извод се споделя и от настоящия въззивен съд. В тази връзка, същият е отчел наличието на изключително лошите характеристични данни на подсъдимия, обстоятелството че той е многократно осъждан, като при това са му налагани и наказания "лишаване от свобода", които от своя страна обуславят наличие у подсъдимия на упорита престъпна дейност, както и липсата на каквито и да е смекчаващи вината обстоятелства, извън тези, определящи деянието като маловажен

случай по смисъла на наказателния закон. В този смисъл, правилно РС-Варна е преценил, че специалната превенция по отношение на подсъдимия, чиято личност представлява висока степен на обществена опасност, проявяваща изключителна престъпна упоритост, не би могла да бъде постигната чрез налагане на наказание по-ниско от наложеното от първоинстанционния съд.

С оглед изложеното, настоящата въззивна инстанция счита, че изложените в жалбата съображения за необоснована завишеност на така определения размер на наложеното наказание "глоба" в размер на 300 лв., се явяват неоснователни и недоказани. Ето защо, и настоящата въззивна инстанция счита, че така определеното по отношение на подсъдимия и настоящ жалбоподател Р.Г., наказание "глоба" в размер на 300 лв., се явява напълно справедливо и в съответствие както с обществената опасност на самото деяние, така и с обществената опасност на самия деец, като по този начин ще бъдат постигнати целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК досежно специалната и генерална превенция. При извършената служебна проверка в изпълнение разпоредбите на чл.313 и чл.314, ал.1 и ал.2 от НПК, въззивният ОС - Варна, не установи на досъдебното производство и на първоинстанционното съдебно производство да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да не са били отстранени и които да налагат изменяването или отменяването на атакуваната присъда на РС-Варна по правилата на чл.335-337 от НПК. Поради което и предвид гореизложените мотиви, на основание разпоредбата на чл.338 от НПК присъдата на РС - Варна, следва да бъде изцяло потвърдена като правилна и законосъобразна, ведно с всички последици от това.

Водим от изложеното, въззивният съд-Варна

РЕШИ:

Потвърждава изцяло присъда № 87/18.04.2022 г., постановена по НОХД № 20223110200873/2022 г. по описа на Районен съд – Варна-28 състав, като правилна и законосъобразна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____